

ప్రచ బంగార

ఒదలాయిసులుసాడ్చవే? ఎందు దొడ్డప్పనవరల్లి అనుకంప తేలిరిసుక్కిద్దరు. ఇదరింద కోహిరు రోవగలు హేడె ముళ్ళికోళ్ళబేఁకిత్తు.

ఒందు దిన బెళగ్గే దొడ్డప్ప శాన, సంఘాటిగిశు ముగిద మేలే వెంక్షీయైనవర మేజన మేల్దు ప్పసుకెందరల్లి తేగెదుకోండు ఓదుక్కిద్దరు. ఉపసిత్తుగలన్న కురిత బరెద్దు ఆ ప్పసుకెన్న ఓలుతు అవరు ఇద్దిద్దంతే, ‘ఇవను యారో ఈ పుట్టప్ప ఎన్నవవను?’ ఎందరు. అల్లియే ఇద్ద నాను, ‘అవరు కాలేజినల్లి క్సుడ అధ్యాపకురు, ఒకు దొడ్డ కపి, నమ్మ మేమ్మ’ ఎందే. ‘అవరేను సార్టఫరో వేష్టవరో?’ ఎంబ అవర ప్రతిగే, ‘ఏరడూ అల్ల, అవరు ఒక్కలిగరు’ ఎంద. దొడ్డప్పనవరిగే రేగిహోయితు. ‘నిన్న తలే, నిగానేను గొత్తు? శంకరాచాయా, అద్దేత వేదమవన్నేల్ల ఓదిరబేఁకు హిగే బరయబేఁకాదరే, ఆత సార్టఫ బ్రాహ్మణసే సరీ’ ఎందరు. ‘అవరు పొళ్ళె, పొళ్ళాత్క వేదాంతవన్నేల్ల ఓదిద్దారే. శ్రీరామకృష్ణమవదల్లి వాస. అవర విచారచల్ల ననగు గొత్తు. అవరు బ్రాహ్మణరల్ల, ఒక్కలిగరు’ ఎందు నాను ప్రతివాద హాజిదే. ఇదరింద అవర తాళే తప్పితు. ‘పితి ఎందరే శ్రీతి ఎంబయు ఈ కాలద హుచుగర లక్ష్మణ. నిన్న ముఱ్ఱురావే హేళుతుదే నిన్న స్ఫురావవన్ను, నిమ్మ కాలదల్లి ధమా నాతవాగుత్తదే’ ఇత్తుదియాగి కిరిచెదరు. అవర బాయిగే హేదరి నాను నన్న కొరిటియన్న హోక్కె.

ఆ దిన మధ్యాహ్న ఉఱక్కే కులితాగ నాను వెంక్షీయైనవర ముందే ఈ సుద్ది ఎత్తిద. ననగూ దొడ్డప్పనరిగూ నఱేద వాగ్నాదవన్ను సూక్ష్మవాగి తిళిని, ‘పుట్టప్ప ఒక్కలిగరల్లవంతే! దొడ్డప్ప అవరన్న బ్రాహ్మణరన్నత్తురో’ ఎంద. యావాగలూ దొడ్డప్పన పర వహిసుక్కిద్ద వెంక్షీయైనవరు అవర వాదవన్ను తిరస్కరిసుత్తారే. అవర తేజోవధేయాగుత్తదే ఎందు నానేషింద్దే. ఆదరే, వెంక్షీయైనవరు

నసునగుత్త, ‘దొడ్డప్పన మాతు నిజ పుట్టప్ప బ్రాహ్మణ, కహినారాణి బ్రాహ్మణ, బ్రాహ్మణరల్లి బ్రాహ్మణ’ ఎందరు. తేజోవధేయేనో ఆయితు. ఆదరే, అదు ఆదధ్య దొడ్డప్పనిగల్ల. ననగే దొడ్డప్పనవరు గేద్ద మంజదంతే తలేయైత్తికోండు కోఁ కోఁ ఎందు నశ్శరు. నాను అధింధా ఉఱక్కి మాడి మేలక్కేద్దే.

ఆ దిన సంజే నాను వెంక్షీయైనవరన్న ఏకాంతదల్లి సంధిసి ‘ఇదేక సత్కృతే ఆపచార మాదిదిరి?’ ఎందు ధైయిమాడి కేళిదే. అవరు ముగుళ్ళగుత్త ‘సత్కృతే ఎల్లి ఆపచారవయ్యా? పుట్టప్పనన్న బ్రాహ్మణసేందు కరెదరే సత్కృతే ఆపచారవే? బ్రాహ్మణసేందరే పినేదు తిథిమొలండే? గేతయల్లి ‘కాతువాగ్ణిం మయా స్వషం గుణకమా విభాగశి’ ఎందు హేళిద్దానే. వణభేదివిరువుదు మణినల్లి అల్ల, గుణకమాగల్లి. బ్రాహ్మణిన గుణకమాగలు యావుదెందు హేళిదయో అవు పుట్టప్పనల్లివే. ఆద్దరింద ఆత బ్రాహ్మణ, ‘చకుస్వాగర పయింతం గేలొబ్రాహ్మణేయశి శుభం భవతు’ ఎంబ శాంతిముత్తవన్న నిను కేళ్లివే? మణినిద బ్రాహ్మణవన్న నిధరిసువతిద్దరే ఆ మంత్రద గితియేను? ఇంగ్లీందనల్లి, అమెరికాదల్లి బ్రాహ్మణిరిద్దారయ్యా! వాల్టించే, వ్యాసరన్న నావు బ్రాహ్మణిందు పూజిసుక్కిల్లవే? అవరు మణినిద బ్రాహ్మణిరేను?’ ఎందరు. ఆదరే, నమ్మ దొడ్డప్ప ఈ అధింధా బ్రాహ్మణిందు కరెద్దరే?

నన్న మనస్సినల్లి మూడిద సందేహ నివారణేయాగువంతే తమ్మ బాల్యద ఒందు సణ్ణి ఫోటనేయన్న తిళిసిదరు. ఆగ అవరు ఈ దొడ్డప్పనవర మనేయల్లియే ఒందు వష ఇరబేఁకాయితంతే, లేంయరో సేకిండరి ఓదుత్తా. సంప్రదాయజీవియాద ఈ దొడ్డప్పనవరల్లి మడివంతికే ఒకు హచ్చు. మణినిదరూ తప్పల్ల. ఒందు దిన మనేయల్లి వ్యేదిక నడెయుత్తిదే. దొడ్డప్పనవరు